

До комисията на
бизнес акселератора
Moonshot

МОТИВАЦИОННО ПИСМО

от Мерт Мустафа
Пловдив 4000, ул. „Тервел“ 67
тел: 087 642 9839, имейл: stu2201321073@uni-plovdiv.bg

Уважаеми членове на безмилостната комисия по подбор,

Отварям това писмо с подobaващ респект, страхопочитание и лека екзистенциална паника, защото знам, че участието ми в конкурса Moonshot не е въпрос на свободна воля, личен избор или просветление, а красиво формулирано задължение. Но щом съдбата е решила да ме хвърли в този академичен Hunger Games, поне мога да вляза с вдигната глава и прилично количество сарказъм.

Защо искам да участвам в конкурса (при положение, че имам избор колкото са имали гласоподавателите в Народна република България)

Искам да участвам, защото този конкурс е идеалната симбиоза между стрес, социален експеримент и хумористична трагедия. Но истината е такава: ако ще ме „прецакват стабилно“, както описва писмото, предпочитам да се впусна в това приключение с усмивка от типа “here goes nothing”. Смятам, че спокойствието е блато - застояла водица, в която се въдят само чехълчета и амеби. Това е ръждата, която разяжда стоманата на нашата воля. Затова участвам - не само защото трябва, а защото искам да видя докъде ще ме доведе този хаос.

Какъв искам да стана, когато порасна и се трансформирам в голям предприемач

Когато порасна (или най-накрая спра да живея на енергийни напитки и комплекси), си представям да бъда предприемач, който създава нещо истинско.

Не гоня славата (гоня парите) и не мечтая за статуя на входа на някой кампус. Искам просто да съм човек, който превръща идея в решение, решението в продукт и продукта в нещо, което реално помага на някого.

Предприемач, който не забравя защо е започнал - и не губи човечността си по пътя.

Какво искам да работя / да НЕ работя в ИТ индустрията

Искам да работя нещо, което има смисъл — разработка на системи, изграждане на софтуер, решаване на реални проблеми. Харесва ми да виждам как редове код стават нещо живо, работещо, полезно.

Ако това приключение донесе и малко нови умения и разширени хоризонти, пък и от хубавите финансови неща, значи си е струвало напълно.

Искам работа, която ме развива — а не такава, която ме кара да броя секундите до края на деня.

11.12.2025 г.
г. Пловдив

С уважение,
Мерт Мустафа